

TORNA BORBÁLA SÍRVERSE 1688-BÓL.

Nyíry Dániel, Miskolc város főlevéltárosának, tulajdonában van egy régi kéziratot könyv, melyben több vegyestárgyú feljegyzés között néhány vers is található. A kötet címlapja hiányzik, s így bajosan állapítható meg, hogy kitől vagy kiktől származnak a bejegyzések. Az alábbi sírversnek azonban a szerzőjét is megnevezi a bejegyző kéz. A vers elég régi és több szempontból elég érdekes ahhoz, hogy közlésével is gyarapítsuk a XVII. századról való ismereteinket. Szerzője kétségkívül protestáns lelkész, amit a t. t.: tiszteletes, tudós cím bizonyít. A keletkezési ideje is bizonyos a halálozásnak a versbe foglalt idejéből (1688). A *Torna Borbála* név valószínűleg jó családból való, jó családanyát rejt. Ismerősebb volna e név, ha Torna volna, mert ilyen familiánk őt is volt, de a kéziratban világosan *n*-et olvashatunk. A személyi vonatkozásokon kívül érdekesnek tartom a versben a gondolatritmust s a bibliai neveknek rímbe szövését.

A poéma hű másolatban a következő:

Erdélyben a Bábolnai Templomban T T Kapossy Sámuel
uram által irattatott Epitaphium.

Valaki itt elmégy
Énrólam példát végy
Változó életedről.

Nints itt maradásod,
Föld gyomra szállásod,
Régen végeztek erről.

Azért tsak készen állj
Minden órán strázsájlj.
Menj, ha a szer rád kerül.

Légy bölts mint Rebéka,
De megemészt béka,
Tsak kérdik itt ki fekszik?

Légy szép bár mint Rákhel,
De tsak féreg rág el
Koponyád felvágatuk.

Légy vén, akár ifju,
Megemészt itt a szu,
Porod szelekre oszlik.

Voltam, de kimultam
Már ide szorultam
Ha kérdezed nevemet:

Torna Borbála volt
S míg életem folyt
Ötvenkét esztendő lett.

Harminchatot férjem,
Hogy éljen énvélem
Jó Istenemnek tetszett.

Mérges halál nyila,
Engem Fogarasha
Benn a várban találá.

Tul ezerhatszázon
Nyolcvannyoce volt számon
Bőjtelő tized napján.

Az óra kilencrül,
Mikor tizre kerül
Reggel valék meghalva.

Nem hagyott Jákóbbom
Hü bujdosótársam
Idegen föld határán.

Mint Ábrahám Sárát
Nem temetett társát
Esméretlen föld hátán.

Hanem nagy kegyesen
Négy fiammal szépen
Ide elkisért sírván.

Sőt nagy nyereségem
Mert itt fekszik testem
Hol szívem óhajtottá.

Isten Béthelében
Jákóbbal ketten
Raktuk Isten számára.

Én vagyok itt első,
Ez uj házban fekvő
Istennek megáldozva.

(Vége)

Közli: HEGYALJAI KISS GÉZA.